नियंतापित्वमेवेत्यूचतुः त्वमेकइति देहः असवः प्राणाः आत्माअहंकारः इंद्रियाणिच तेषामीश्वरः नन्वस्यकालोनिमित्तंप्रकृतिरुपादानंप्रकृते र्जातोमहान्विश्वात्मतयापरिणमते पुरुषःकर्त्तानियंताचकिमत्राहमतआहतुः त्वमेवकालइत्यादिनासार्धेन यतोभगवानीश्वरोविष्णुस्त्वमतःकालो नामतवलीला ॥ ३० ॥ प्रकृतिः शक्तिः पुरुषोंऽशः महान्कार्यम् अतस्त्वमेवसर्वमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ नन्वहमेवचेत्सर्वंतर्हिघटादिज्ञानेमज्ज्ञानंकिं नभवति भवतीतिचेत्सर्वोऽपिब्रह्मवित्स्यादतआहतुः गृह्यमाणैरिति दृश्यत्वेनवर्त्तमानैर्बुद्ध्यहंकारेंद्रियादिभिःद्रष्टात्वंनगृह्यसइतिभावः ननुतर्हि जीवोजानातुनैवेत्याहतुः कोन्विहेति जीवाद्युत्पत्तेःप्रागेवस्वप्रकाशतयासिद्धंत्वांकोवाजानाति गुणसंवृतः देहाद्यावृतः ॥ ३२ ॥ अतोदुर्ज्ञेयत्वा

त्वमेकःसर्वभूतानांदेहास्वात्मेंद्रियेश्वरः॥ त्वमेवकालोभगवान्विष्णुरव्ययईश्वरः॥३०॥त्वंमहान्प्रकृतिःसाक्षा द्रजःसत्वतमोमयी॥ त्वमेवपुरुषोऽध्यक्षःसर्वक्षेत्रविकारवित् ॥ ३१ ॥ गृह्यमाणैस्त्वमग्राह्योविकारैःप्राकृ तैर्गुणैः॥ कोन्विहार्हतिविज्ञातुंप्राक्सिद्धंगुणसंवृतः॥ ३२ ॥ तस्मैतुभ्यंभगवतेवासुदेवायवेधसे ॥ आत्मद्यो तगुणैश्छन्नमहिम्नेब्रह्मणेनमः॥ ३३ ॥ यस्यावताराज्ञायंतेशरीरेष्वशरीरिणः ॥ तैस्तैरतुल्यातिशयैर्वीर्यैर्देहि ष्वसंगतैः॥३४॥सभवान्सर्वलोकस्यभवायविभवायच॥ अवतीर्णोंऽशभागेनसांप्रतंपतिराशिषाम्॥३५॥ नमःपरमकल्याणनमःपरममंगल॥ वासुदेवायशांताययदूनांपतयेनमः॥३६॥ अनुजानीहिनौभूमंस्तवा नुचरकिंकरौ॥ दर्शनंनौभगवतऋषेरासीदनुग्रहात्॥ ३७॥ वाणीगुणानुकथनेश्रवणौकथायांहस्तौचकर्मसु मनस्तवपादयोर्नः॥ स्मृत्यांशिरस्तवनिवासजगत्प्रणामेदृष्टिःसतांदर्शनेऽस्तुभवत्तनूनाम्॥ ३८॥

त्केवलंप्रणमतः तस्मैतुभ्यमिति आत्मनःस्वस्मात् द्योतः प्रकाशोयेषांतैः गुणैश्छन्नोमहिमायस्य अभ्रैरिवरवेः तस्मै ॥३३॥ अहोऽहमीश्वरइति कुतोज्ञातंतत्राहतुः यस्येति ॥ ३४ ॥ भवायोद्भवाय विभवाय विगतोभवोयस्मिन्तस्मै कैवल्यायेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ नौआवामनुचरःकु बेरोनारदोवा तस्यकिंकरौ भगवतस्तवदर्शनम् ॥३७ ॥ तत्रगतयोरावयोः पूर्वस्वभावोमाभूत् किंतुवाणीगुणानुकथनइत्यादि नःअस्मदोर्द्वयोश्वे तिद्विवचनस्थानेबहुवचनम् अस्मत्संगिनांसर्वेषामपीतिबहुवचनंवा तवनिवासभूतंयत्जगत्तस्यप्रणामे त्वन्निवासभूतमितिबहुमानेनजगतःप्र णामेशिरोस्त्वित्यर्थः भवत्तनूनांभवतोमूर्तीनाम् ॥ ३८ ॥